

Andreas Kroll

De Koornkreis

(Der Kornkreis)

Komödie

Plattdeutsche Fassung von HEINO BUERHOOP

E 1105

Bestimmungen über das Aufführungsrecht

Dieses Stück ist vollumfänglich urheberrechtlich geschützt. Alle Rechte, auch die der Übersetzung, Verfilmung, Rundfunk- und Fernsehübertragung sowie die teilweise oder vollständige Verwendung in elektronischen Medien sind vorbehalten.

Unerlaubtes Aufführen, Abschreiben, Vervielfältigen oder Weitergeben des Textes, auch auszugsweise, muss als Verstoß gegen geltendes Urheberrecht verfolgt werden. Den Bühnen gegenüber als Handschrift gedruckt.

Sämtliche Rechte liegen beim Deutschen Theaterverlag, <http://www.dtver.de>. Bitte kontaktieren Sie uns.

Kurzinfo:

Ein geheimnisvoller Kornkreis im Weizenfeld von Bauer Schulte - ist das ein Zeichen von Außerirdischen oder einfach ein Ernteschaden, der in die Tausende geht? Bald schon tummeln sich Neugierige auf dem Feld, die Medien überschlagen sich, die Bürgermeisterin von Drögenfeld ist begeistert, spült die mediale Aufmerksamkeit doch Geld in die leere Gemeindekasse.

Doch dann entdeckt die Tochter des Bauern, dass ihr Vater selbst den Kreis angelegt hat, zusammen mit Knecht Lars. Diesen Streich will sie ihm zurückzahlen. Bauer Schulte wird allmählich alles zu viel. Als er kurzerhand mit dem Mähdrescher anrückt, geschieht das Unglaubliche ...

Spieltyp: Komödie
Bühnenbild: Die Bauernstube der Familie Schulte.
Ein großer Tisch mit Stühlen.
Die Kostüme entsprechen den Berufen.
Spieler: 5w, davon 2 Dopp.-Rollen, 3m,
1 Dopp.-Rolle
Spieldauer: Ca. 90 Minuten
Aufführungsrecht: 9 Bücher zzgl. Gebühr

Manfred Schulte (Bauer, Grummelkopf und Choleriker)
Lena Schulte (Frau von Manfred, geschäftstüchtig)
Petra (Tochter von Manfred, Computerfachfrau, vertraut mit sozialen Medien)
Elisabeth (Bürgermeisterin von Drögenfeld) / Sabine (nervige Nachbarin)
Birthe (Freundin von Petra) / Elvira Schnuckelback (Reporterin)
Fritz (Dorfpolizist) / Otto (Briefträger, cool)
Lars (Knecht, etwas antriebsarm)
Melanie (Magd, nicht die Hellste, Alien-Fan, begabtes Medium, hat einen Sprachfehler)

Die Kostüme entsprechen den Berufen.

Was noch: Gräusch: Trecker, krähender Hahn; ein klingelndes Schnur-Telefon.

Bühnenbild: Die Bauernstube der Familie Schulte. Ein großer Tisch mit Stühlen.

1. Szene

(Der Vorhang geht auf. Eine Bauernstube. An einem großen Tisch werden gemeinsam die Mahlzeiten eingenommen. Auf einer Kommode oder einem Beistelltisch steht ein älteres Schnurtelefon. Dort liegen auch Zeitungen.

Tochter Petra sitzt am Tisch und arbeitet an ihrem Laptop. Mutter Lena deckt den Tisch. Es ist Mittag. Zu Essen gibt es Eintopf. Aus dem Off hört man das Geräusch eines Treckers)

Petra:

Oh, ik glööv, Papa kümmt.

Lena:

Warrt aver ok Tiet. Nu maak doch endlich mal dien Laptop ut!

(geht ab)

Petra:

Jo - glieks.

Lena:

(aus dem Off)

Du kunnst mi ruhig beten to'r Hand gahn.

Petra:

Jo ... een Momang noch.

(Lena erscheint und deckt weiter den Tisch)

Lena:

Dagsöver nix anners as jümmers den Computer-Kraam.

Petra:

Bün jo glieks fardig.

Lena:

Wat maakst du denn dor?

Petra:

Ik heff vundaag een lütten Film över usen Hoff dreiht un up Youtube hochlaadt. Nu poost ik dat jüst up Facebook ...

Lena:

Aha. Denn laad nu man dien Achtersten hoch un poost di an'n Disch.

(Petra schließt ihren Laptop)

Petra:

So, fardig. Ji köönt froh ween, dat ik mi mit Computers utkenn. De Melkmaschien weer veel to hoch instellt.

Lena:

Dien Vadder hett to veel to doon. Een Knecht un een Magd, dat sünd einfach nich noog.

(Die Tochter hilft mit, den Tisch zu decken)

Petra:

Wo is Melanie eigentlich?

Lena:

Se besorgt Baldrian.

Petra:

Wo dat?

Lena:

För dien Vadder. Dor is jichenswat up'n Feld passeert.

Petra:

Wat denn?

Lena:

Nix Slimm's. Dor hebbt woll Kinner in't Koornfeld speelt.

(Auftritt Manfred. Er ist, wie immer, mürrisch und schlecht gelaunt)

Manfred:

Dat schöne Koorn!

Lena:

Hallo, Manfred.

Petra:

Hallo, Paps.

Manfred:

Allns plattmaakt! De ganze Weten!
(stampft wütend umher)

Platt! Platt! Platt!

Petra:

Wat is denn passeert?

Manfred:

Een riesigen Kreis, teihnmal so groot as us Stuuu! Allns plattpett't!

Lena:

Nu gah eerstmal sitten un beruhig di.

(Manfred setzt sich missmutig an den Tisch. Auftritt Lars)

Lars:

Mahltiet.

Lena und Petra:

Mahltiet.

Manfred:

Wat giff't denn vundaag?

Lena:

Allns, wat dor is un in een Pott passt.

Manfrd:

Tominnst een gode Naricht.

Lars:

Hm, lecker. Ik mag dat - allns ut een Pott.

(Lars klopf sich Staub aus seiner Kleidung. Tipp: Kleidung vorher mit Mehl bestäuben)

Lena:

Mann, Lars, harrst du dat nich buten maken kunnt? Ik heff jüst reimaakt.

Lars:

Heff ik vergeten - deit mi leed.

(Er nimmt am Tisch Platz)

Petra:

Wo stickt eigentlich Melanie?

Lena:

De is in't Dörp gahn un haalt Baldrian för dien Vadder.

Lars:

Gode Idee.

Manfred:

Wenn ik de Göörn to faten krieg! Mit Eten speelt man nich! Een riesigen Kreis!

Lars:

Villicht weern dat gor keen Kinner.

Manfred:

Noch slimmer! Dat is Saakbeschädigen. Dor köönt wi förwiss mit goot 3000 Euro Schaden reken.

Petra:

Een Koornkreis ... Villicht weern dat Uterirdische?

Lena:

Wenn de een dorbi hebbt, de eenigermaten wat in'n Brägen hett, söcht de sik nich dat Koornfeld van dien Vadder ut.

Manfred:

Allns platt! Kreisrund!

(schlägt mit der Handfläche auf den Tisch)

Platt! Platt! Platt!

Lena:

(ermahnend)

Manfred, hau den Disch nich in Dutt.

Lars:

(pult in seinem Ohr herum)

Echt groot dat Ding.

Manfred:

De krieg ik! Ik legg mi up de Luur un denn giff't dat een Dracht Prügel!

Lena:

Dat deist du nich.

Manfred:

Ik warr se kriegen.

Lena:

Nu giff't dat eerstmal wat to Eten.

(Sie verteilt das Essen mit einer Schöpfkelle)

Lars:

De neeschierigen Tokiekers sünd een echt up de Nerven gahn.

Petra:

Dor weern Tokiekers?

Manfred:

(setzt in der Folge zum Essen an, unterbricht die Handlung aber immer wieder)

Ufo-Döösköpfe! De eersten weern richtig frech! Man nich mit mi!

Lars:
Överall Autos. De wullen Fotos maken un hebbt mit ehr Handys filmt.

Manfred:
Pro Person heff ik 20 Euro Intritt nahmen. Düsse Spinners! De hebbt dat sogar noch betahlt!

Lars:
Dor sünd meist 400 Euro tosamen kamen.

Lena:
Wat du nich seggst ...

Petra:
Is jo al wat.

(Es klopft)

Lena:
Jo, bidde.

(Auftritt des Dorfpolizisten Fritz)

Fritz:
Mahltiet.

Petra, Lena, Manfred und Lars:
Mahltiet.

Lena:
Fritz, du kümmt jüst to'r rechten Tiet. Falls du een Teller vull miteten muchst, gah man sitten.

Fritz:
Velen Dank, Lena, ik bün deenstlich hier.

Manfred:
Weer ik to flink ünnerwegs?

Fritz:
Du hest drie Reifen twee steken.

Manfred:
Jo, den veerten heff ik nich mehr schafft.

Lena:
Manfred!

Fritz:
Den dat Fahrtüüg tohöört, de hett di anzeigt.

Manfred:
De kann een an't Muul kriegen!

Fritz:
Ik kaam jüst van't Feld.

Manfred:
Un? Sünd de Spinner noch dor?

Fritz:
Wi hebbt de Lüüd na Huus schickt.

Petra:
Kümmt de Polizei jümmers, wenn mal een Kreis in't Koornfeld is?

Fritz:
Nee, blots bi dien Vadder.

Manfred:
Dat is Saakbeschädigen! De schöne Weten! Einfach platttrampelt!

Fritz:
Du kannst jo een Anzeig maken.

Manfred:
Bringt doch nix. De warr ik noch to faten kriegen un denn warrt jem de Orsch versohlt!

Fritz:
Also, een Anzeige hest du nu al. Riet di mal tosamen, anners musst du wedder vör Gericht - so as letzt Joahr.

Lars:
Letzt Joahr?

Lena:
Pinkeln in'ne free'e Natur, groven Unfug, Beamten beleidigen, Saakbeschädigen.

Lars:
Och jo, de Geschichte ...

Manfred:
Na un? Wenn de Wagen morgen jümmers noch up mien Grund un Bodden steiht, steek ik ok den veerten Reifen twee.

Fritz:
De Wagen wurr al afsleept.

Manfred:
Wat is nu? Wullt du wat mit us eten oder nich?

Fritz:
Danke, ik mutt wieter. Also Manfred, du weeßt Bescheid.

Manfred:
Jo, jo ...

Fritz:
Ik wünsch noch een mojen Dag ...

Lena, Petra, Lars:
Jo ... tschüüs, Fritz.

(Fritz geht ab)

Petra:
(steht auf)
Dat mutt ik mi ankieken!

Lena:
Petra!

Petra:
Wat denn?! Ik heff sowieso keen Smacht. Ik bün up't Feld.

(sie geht ab)

Manfred:
Löppt de Melkmaschien wedder?

Lena:
Jo ... du harrst se to hoch instellt.

Manfred:
Ik nün Buur un keen Programmierer.

Lars:
Dat de Technik us nu överrullt, dor kannst du nix gegen maken.

Manfred:
Dat musst du jüst seggen. Du weeßt jo nich mal, wat een Taschenreekner is.

Lena:
Dree Reifen: Muss dat denn ween?

Manfred:
Wat mutt, dat mutt.

Lena:
Eens Daags land'st du noch achter Trallen.

Manfred:
Hier fehlt Solt in de Sopp.

Lena:
Laat in Tokunft de Autoreifen in Roh.

Manfred:
De schüüllt mien Koorn in Roh laten.

(Auftritt Melanie. Sie hat ein kleines Fläschchen dabei)

Melanie:
De Baldrian-Bring-Deenst is dor!

Lena:
De Buur hett sik nu al van alleen beruhigt.

Melanie:
Dat maakt nix ... dat kümmt wedder.

(Melanie stellt das Fläschchen neben das Telefon)

Manfred:
Wat schall dat denn heten?

Lena:
Kumm, Melanie, dat gifft anständig Sopp.

Melanie:
Danke, ik heff al in't Dörp eten. Wo is denn Petra?

Lars:
De kickt sik den Koornkreis an.

Melanie:
De sünd nich all van Minschen maakt! Ik heff dor mal een Book leest ...

Manfred:
Wi sünd jüst an't Eten! Rümsabbeln köönt ji, wenn wi fardig sünd! Warrt doch allns koolt!

Lena:
Du büst mal wedder so komodig ...

Melanie:
Tominnst gifft dat ok echte Koornkreise. In männicheen hett man radioaktive Strahlen meten ...

Manfred:
Ik strahl ok radioaktiv! Entwedder wullt du nu mit us eten oder du fudderst de Höhner.

Melanie:
Stimmt dat mit de Reifen? Dree Stück?

Manfred:
Dat höört nich up ... Wo schall een dor in Roh eten?!

Lars:
Dat weern nich blots de Reifen. Bi twee Autos hett he noch de Antennen abbraken.

Manfred:
Och jo ...

Lena:
Manfred!

Manfred:
Nu swiegt endlich still! Ik will eten!

(Das Telefon klingelt)

Melanie:
Ik gah al.
(sie geht ans Telefon)
Schulte-Hoff, Magd Melanie an'n Apparat.
(Kurze Pause)
Aha. Een Momang, bidde.
(in Richtung Esstisch)
Dor is een van't Kreisblatt
(örtliche Zeitung)
De wüllt över den Koornkreis schrieven.

Manfred:
De schüült sik to'n Düvel scheern, wi sünd an't Eten!

Melanie:
Upstunns is de Buur leider nich to spreken. Goot. Jo, ok moin.

Lena:
Un?

Melanie:
Se versöökt dat later noch mal.

Lars:
De Sopp smeckt echt goot.

Lena:
Danke, Lars.

(Auftritt Nachbarin Sabine)

Sabine:
Mahltiert.

Alle:
Mahltiert.

Lena:
Moin, Sabine. Kumm, gah sitten!

Sabine:
Nee, danke, ik heff al eten. In't Dörp warrt munkelt, hier weer een UFO land't?

Manfred:
Is dat hier een Bahnhoff oder wat? Ik will in Roh mien Sopp eten!

Lars:
Wi hebbt een riesigen Kreis in't Koorn.

Melanie:
Also een Koornkreis.

Sabine:
Soso.

Lena:
Wo geiht dat Heinrich?

Sabine:
Och, goot sowiet. Morgen warrt de Trecker ut de Jauchekuhl trocken.

(Das Telefon klingelt. Melanie geht ran)

Melane:
Hier Schulte-Hoff, Magd Melanie an'n Apparat.
(zum Esstisch)
Al wedder een Zeitung. Dütmal de Drögenfelder Narichten.

Sabine:
De Drögenfelder Narichten? Dat is jo spannend! Emdlich mal wat los hier in'n Dörp.

(Manfred steht genervt auf und schnappt sich den Hörer)

Manfred:

Ik will mien Middageten eten!

(Kurze Pause)

Wo dat - 300 Euro? Hm. Mientwegen.

(Kurze Pause)

Jo, jo.

(Er legt auf)

Lena:

Un?

Manfred:

Och, överall Spinner. De wüllt een Film-Drohne över't Feld schicken un Luftupnahmen maken.

Sabine:

Un dorför betahlt de 300 Euro?

Manfred:

So sünd nu mal de Spinner. So, goden Aftiet.

(Er setzt sich wieder an den Tisch und isst seinen Eintopf)

Lena:

Wow, 300 Euro ...

Lars:

Un hüt Morgen hebbt wi al meist 400 Euro Intritt innahmen.

Sabine:

So een Koornkreis bringt woll richtig Geld.

Lena:

Aver nich, wenn wi dorvan dat betahlen mööt, wat Manfred kaputt maakt hett.

Sabine:

Dor kunn man doch groot wat van maken.

Manfred:

Och jo? Un de Schaden för de Aarnt?

Lars:

Dat hebbt wi gau wedder rut. Villicht sogar noch mehr.

Sabine:

Woso hebbt wi keen Koornkreis?

Melanie:

Ik heff al dorvan snacken höört, dat weern Botschaften ut'n All!

Manfred:

Ik schick di ok glieks een Botschaft!

Sabine:

Villicht kaamt ji sogar noch in de Zeitung?

Lars:

Dor bün ik mi meist seker.

Sabine:

Oder in't Fernseh'n!

Manfred:

Aver ahn ni! Up usen Hoff kümmt mi nüms van düsse Idioten! Denn warr ik de Köters up jem hissen!

Sabine:

Ji hebbt Hunnen? Siet wennehr dat denn?

Lena:

Och wat. De Herr faselt.

Manfred:

Mien Sopp is nu al meist koolt!

Lena:

Denn snack doch nich so veel.

Manfred:

Ik? Utgerekent ik snack veel?

Lars:

Wo blifft eigentlich Otto?

(Auftritt Otto)

Otto:

Mahltiet. De Post is dor ...

Alle:

Mahltiet.

Lena:

Wi hebbt jüst van di snackt.

Manfred:

Gah sitten. Dat gifft Soppen - allens wat dor weer, rin in den Pott.

Otto:

Hm, lecker, velen Dank.

(Er gibt der Magd einen Poststapel. Sie sortiert die Briefe und bringt sie ins Off. Sie nimmt das Baldrianfläschchen mit. Otto setzt sich an den Tisch, Lena gibt ihm einen Teller und tut ihm auf)

Otto:

Överall warrt van jo snackt.

Lars:

Wegen den Koornkreis?

Sabine:

Wat denkst du denn. Van wat denn sünst?

Otto:

Dor warrt van snackt, dat bi jo Uterirdische land't sünd un Manfred Amok lopen is.

Lena:

Tjä, dat is doch de heel normale Alldag up'n Schulte-Hoff.

Manfred:

De hebbt allns plattpett't! Idioten! Een riseigen Kreis! Kört vör de Aarnt!

Otto:

Un wokeen weer dat?

Manfred:

Woher schall ik dat weten ... villicht de Göörn.

Lars:

Kinner weern dat nich. Dorför weer de Kreis to perfekt.

Manfred:

Ik warr se krieg'en! Lars. Tokamen Nacht leggt wi us up de Luur!

Lars:

Mutt dat ween?

Lena:

Manfred, du bliffst hier!

Manfred:

Wat schall ik denn hier? Hier kümmt doch blots koolte Sopp up'n Disch. Ahn Solt.

Lena:

Du musst morgen täämlich fröh rut un kannst di nich de hele Nacht üm de Ohren slaan!

Manfred:

Aver denn repareer ik morgen mit Lars den Trecker.

Lena:

Mientwegen.

Otto:

De Sopp smeckt jo allerbest!

Lena:

Danke, Otto.

(Freeze. Auftritt der Tochter am Bühnenrand. Sie telefoniert mit ihrem Handy)

Petra:

Hallo Birthe! Hest du dat mit usen Koornkreis al hört?

(Kurze Pause)

Jau genau. Stell di vör, ik bün jüst dor ween un heff poor Videoupnahmen maakt ...

(Kurze Pause)

Wat? Nee, laat mi doch utsnacken ... Also, ik hoch up een Boom, wegen de betere Sicht, un dor seh ik miteens een lütten flegenden Apparat!

(Kurze Pause)

Keen Ahnung. Ik heff dat filmt un up Youtube stellt. Kiek einfach mal up mien Kanal.

(Kurze Pause)

Un? ... Jo, ik tööv.

(Kurze Pause)

Un? ... Jau genau! Meist 10.000 hebbt dat upopen - binnen een halve Stünn!

(Kurze Pause)

Een Modellflegler is dat tominnst nich. Villicht een Aart Drohne van dat Alien-Mudderschipp.

(Kurze Pause)

Wat weet denn ik, man de Koornkreis is echt riesig. Ik heff mi den mal van'n Barg ut aneken. Dat giff noch lüttere Kreise, beten wieter weg, fein van'nanner trennt. Dat süht meist so ut, as schull dor noch wat an daan warrn.

(Kurze Pause)

Ik wull mi dor tokamen Nacht mal mit de Kamera up de Luur leggen. Büst du dorbi?

(Kurze Pause)

Super! Ik bring twee Deken mit un du de Taschenlampen. Also goot - bit denn. Tschüüs.

(Sie beendet das Gespräch und geht ab. Die Darsteller in der Stube bewegen sich wieder)

Sabine:

Wo is Petra egentlich?

Lena:

Bi den Koornkreis.

Otto:

Du hest jo bannig wat in düssen Pott rinsmeten - man liekers smeckt de einfach köstlich!

Lena:

Danke, Otto.

(Auftritt Reporterin)

Reporterin:

Klopp, klopp. Hallo - moin. Entschulligt Se, de Döör stund apen.

Lena:

Moin.

Manfred:

Wokeen is dat?

Lena:

Woher schall ik dat weten?

Reporterin:

Entschulligt Se bidde, wenn ik stöör - mien Naam is Elvira Schnuckelback. Ik kaam van'n Otterbeker Dagspegel. Is dat villicht möglich, dat Se mi een Interview geevt?

Manfred:

Nee! Rut hier!

Lena:

Manfred!

Sabine:

Se köönt van mi dat Interview kriegen.

Reporterin:

Sünd Se een Deel van de Familie?

Manfred:

Is se nich! Se kann sik ok rutscheern!

Lena:

Manfred!

Sabine:

Kaamt Se - Se köönt ok gern een Foto van mi maken ... Ik weet allns - över all Familien hier!

(Beide gehen ab)

Otto:

So, miene Leven, velen Dank för dat leckere Eten! Nu mutt ik aver wedder los.

Lena:

Villicht schullen wi af morgen Intritt nehmen? Ik meen, bi'n Koornkreis.

Manfred:

De Idee is nich övel.

Lena:

Aver du hölltst di dor rut! Ik maak dat - tosamen mit Lars. Wo hebbt wi denn de Kass? Wi harrn dor doch mal so'ne lütte Geldkassett ...

(Sie geht ab. Manfred und Lars blicken ihr hinterher. Kurze Pause)

Manfred:

Löppt jo as smeert.

Lars:

Jo - löppt.

(Vorhang. Licht aus)

2. Szene

(Vor dem Vorhang. Auftritt von Petra und ihrer Freundin. Sie haben ihre Taschenlampen an, eine Foto-Filmkamera, Decken und Handys dabei. Sie setzen sich an den Bühnenrand)

Birthe:

Mi is koolt.

Petra:

Hier, nehm een Deek.

(Birthe hüllt sich in die Decke)

Villicht kümmt de Minifleger jo noch mal trüch.

(Petra blickt auf ihr Handy)

Meist een halve Million hebbt sik dat ankeken. Un dat warrt jümmers mehr.

Birthe:

Dor is doch an to marken, dat us hier nüms verorscht - dat Video is echt.

Petra:

Poor schrievt, dat dat een heel normale Drohne is.

Birthe:

Dat glööv ik nich. Wo schall de denn herkamen? Kennst du hier een, de so een Ding hett?

Petra:

Bit nu nich.

Birthe:

Dat Flegeding hett de Koornkreis maakt. Se wüllt us seker Botschaften röverbringen.

Petra:

Na, töövt wi mal af.

Birthe:

Pst! Ik heff wat höört!

Petra:

Taschenlampen ut!

(Sie machen die Taschenlampen aus. Man hört, etwas entfernt, Männerstimmen)

Petra:

(laut geflüstert)

Dat is doch mien Vadder. Un Lars, us Knecht.

Birthe:

Wat wüllt de hier üm düsse Klockentiet?

Petra:

Woher schall ik dat weten?

Birthe:

De kaamt her!

Petra:

Swieg still ... wi versteekt us!

(Sie gehen hinter den Vorhang. Manfred und Lars erscheinen vor dem Vorhang. Sie haben Holzbretter, ein Seil und Taschenlampen dabei)

Lars:

Een Tampen un poor Holtbredder - so eenfach geht dat.

Manfred:

To nüms nich een Woort!

Lars:

Dat versteiht sik.

Manfred:

Düsse Idioten: "Een Koornkreis - Uterirdische sünd land't".

Lars:

400 Euro - glieks an'n eersten Dag.

Manfred:

Dat geht nu doch eerst richtig los! De Bericht in de Lokalpress! Un denn noch Petra mit düssen YouTube- un Facebook-Tüünkraam!

Lars:

De Film van Petra, dat mit de Drohne. De is nu al 500.000 mal upropen.

Manfred:

De reinste Wahnsinn, wo veel Idioten dat giff.

Lars:

Dat mit de Film-Drohne weer een echten Glücksfall.

Manfred:

Velen Dank an dat Drögenfelder Dagblatt. Un wi hebbt blangenbi för düsse Reklaam noch 300 Euro innahmen.

Lars:

Löppt doch allns super.

Manfred:

Bit nu, jo. Ik heff blots keen Lust, dat us dat ut'n Roder löppt.

Lars:

Wat schall al passeren? Wi hebbt Aarntetiet un in twee Weken meiht wi dat Feld. Un bit dorhen hebbt wi richtig Knete maakt.

Manfred:

Goot. Nu noch de lütten Kreise un dat "Kunstwark" is fardig. Hest du de "gallertaartige Masse" dorbi?

Lars:

Jo, de is fein glibberig worrn. Haar-Geel mixt mit Aspik.

Manfred:

Du harrst nich dat Haar-Gel van Petra nehmen schullt.

Lars:

Dat hele Bad steiht vull mit so'n Tüügs. Dat markt de doch gor nich.

Manfred:

Liekers, dat höört sik eenfach nich. Du köffst ehr nee't Haar-Gel.

Lars:

Wenn du meenst ...

Manfred:

Nu aver gau, anners kunn Lena villicht wat marken. Se denkt, dat wi den Trecker repareert.

(Sie gehen ab. Kurze Pause. Petra und Birthe kommen wieder hinter dem Vorhang hervor)

Petra:

Sünd se weg?

Birthe:

Jo. Se sünd dor achtern an'n Feld in'ne Gang.

Petra:

Düsse Schufte.

Birthe:

Dien Vadder hett den Koornkreis sülvst maakt!

Petra:
Wat du nich seggst.

Birthe:
Up een Aart find ik dat sogar cool. Dat harr ik em gor nich totroot.

Petra:
Cool? Ätzend is dat! De hett us all rinleggt!

Birthe:
Meenst du?

Petra:
Verorscht - hest du doch sülvst seggt! Un dat weer wüchlich blots een heel normale Drohne!

Birthe:
Täämlich schreeg dat allens. Man woto düsse Upwand?

Petra:
He will möglichsst veel Geld ut düsse "Idioten" rutpressen. Hest du doch höört: 400 Euro - alleen al güstern. Un denn 300 Euro wegen düsse Film-Drohne van't Drögenfelder Dagblatt.

Birthe:
Nich slecht. Un dor warrt de tokamen Daag noch mehr kamen, de sik dat Theater ankieken wüllt ...

Petra:
He hett dormit reKent, dat ik dat up YouTube un Facebook ünner de Lüüd bring. Ik föhl mi total utnutzt. Un mien Haar-Gel hebbt se ok noch klaut.

Birthe:
Täämlich achtertücksch, dien Ool.

Petra:
Dor is he noch nich mit dör! De kann ruhig mal een Denkezettel verdrägen. Un Lars jüst so.

Birthe:
Wat wullt du denn maken?

Petra:
Ik kann ok lütte Spele spelen. Man nu speelt wi richtig!

(Sie gehen ab)

3. Szene

(Licht an. Der Vorhang geht auf. Die Stube. Früher Morgen, ein Hahn kräht. Auftritt Melanie. Sie hat mehrere Zeitungen dabei)

Melanie:
Lena? Lena, büst du al waak?

(Auftritt Lena)

Lena:
Moin, Melanie. Wat is denn los?

Melanie:
Moin, Lena. Ik weer al in't Dörp un heff Zeitungen besorgt.

Lena:
So fröh an'n Morgen?

Melanie:
Hier - ji sünd in'ne Zeitung!

Lena:
Woso sünd wi in'ne Zeitung?

Melanie:
Na, wegen den Koornkreis. Sogar mit Foto. Un hier - een Foto ut de Luft - van't Feld.

Lena:
(ironisch)
Manfed warrt begeistert ween.

Melanie:
Hier steiht:
(liest)
Kornkreis in Drögenfeld
Nach Angaben der örtlichen Polizei wurde der Kornkreis am Mittwoch in der Gemeinde Drögenfeld entdeckt. Das Gebilde hat einen Durchmesser von ungefähr 50 Metern. Erste Schaulustige und Alien-Fans pilgern bereits zu dem Feld. Sie gehen davon aus, dass Außerirdische dafür verantwortlich sind. Polizeisprecher Schmidt weist darauf hin, dass das unbefugte Betreten des Feldes verboten ist. Der Ernteschaden beträgt geschätzt jetzt schon 3000 Euro. In der Drögenfelder Verwaltung klingelt pausenlos das Telefon ...

Lena:
Kann ik mal sehn?

Melanie:
Bidde.

(Sie reicht ihr die Zeitung. Lena liest)

Melanie:
Dat is seker een Naricht van de Uterirdischen!

Lena:
3000 Euro AarntschaDen ...

Melanie:
Un dat is nich de eenzige Zeitung! Ji sünd meist överall up de eerste Siet.

Lena:
Wat? Wies mal her ...

(Melanie gibt ihr die Zeitungen. Lena sieht sich die Titelseiten an)

Melanie:
Also, ik würr mi van de mitnehmen laten! Stell di mal vor: Mit een UFO dör't Weltall flegen.

Lena:
Kloor, de hebbt blots up di töövt, Melanie.

Melanie:
Woso denn nich? Rut ut Drögenfeld - rin in de unendlichen Wieten van't Universum.

Lena:
Höört sik na een gewaltigen Kulturschock an.

Melanie:
Ik heff all Startreck-Folgen sehn! Un all Starwars-Filme!

Lena:
Is al goot, Melanie.

(Auftritt Petra. Sie hat ihren Laptop dabei)

Petra:

Moin tosamen. Up YouTube un Facebook is de Höll los! All wüllt den Koornkreis un dat flegende Objekt sehn!

Melanie:

Up dat Feld warrt vundaag bannig wat los ween.

Lena:

Geern, wenn de Neeschierigen dorför Intritt betahlt.

(Sie schaut auf ihre Uhr)

Wat, al so laat? Wi mööt nu beten gau maken, de eersten Koornkreis-Besökers warrt seker bold kamen.

(Sie legt die Zeitungen auf den Tisch)

Petra:

Wo is denn Papa?

Lena:

De is al ünnerwegs up't Feld, as dat noch düster weer. Ik will hopen, dat he dor keen dumm't Tüüg maakt.

Petra:

De schient jo gor nich to slapen.

Lena:

Wo meenst du dat?

(Petra setzt sich an den Tisch und startet ihren Laptop)

Petra:

Nicht so wichtig.

(Das Telefon klingelt)

Lena:

Nanu? Wokeen röppt denn nu al an?

(Petra geht ran)

Petra:

Schulte-Hoff - Petra Schulte ... Goden Morgen.

(Melanie und Lena sehen sich die Zeitungsartikel erneut an)

Petra:

Een Interview? Upstunns nich, nee, danke.

(Sie legt auf. Es klingelt gleich wieder. Sie erschrickt und nimmt erneut den Hörer ab)

Meierhoff - Petra Meier, goden Morgen. Upstunns geevt wi keen Interviews, velen Dank.

(Sie legt den Hörer neben die Gabel)

Ik laat mal den Hörer dor liggen, sünst hebbt wi keen ruhige Minuut mehr.

(Sie geht wieder zum Tisch)

Wat leest ji denn dor?

Melanie:

Wi sünd in'ne Zeitung.

Petra:

Würlich?

Lena:

Meist överall up de eerste Siet.

Petra:

Na, dor warrt Papa begeistert ween.

(Auftritt Manfred)

Manfred:

Wietere Koornkreise! Dat heff ik mi al dacht! Ik wull mi jo up de Luur leggen, man du hest mi dor jo van afraad't.

Lena:

Goden Morgen.

Manfred:

Jo, jo.

Lena:

Nu beruhig di eerstmal. Melanie - wo hest du den Baldrian laten?

Melanie:

Ik haal em.

Lena:

Danke.

(Melanie geht ab)

Petra:

Moin, Papa.

Manfred:

Jo, moin. In de lütten Kreise heff ik afsünnerlichen Kraam funnen ...

Petra:

Laat mi raden ... Een gallertaartige Masse?

Manfred:

(erstaunt)

Woher weeßt du dat?

Petra:

Ik heff einfach beten överleggt. Kümmt jo faken vör ... Och jo, hest du jichenswo mien Haar-Gel to sehn kregen?

Manfred:

Woso schull ik woll jichenswo dien Haar-Gel sehn?

Lena:

So een gallertaartige Masse?

Manfred:

De Göörn sünd dat seker nich ween.

Petra:

Denn woll doch Uterirdische.

Manfred:

Tüünkraam. Dor drifft doch jichenseen Spijööck mit us.

Petra:

Kannst du di vörstellen, wokeen dat ween kunn?

Manfred:

Woso schall ik dat woll weten? Gifft doch noog Spinner up de Welt.

Lena:

Hest du al sehn - wi sünd överall in de Zeitung.

Petra:

Un jümmerto klingelt dat Telefon. Un up YouTube un Facebook is de Düvel los.

Manfred:

Wi sünd in'ne Zeitung? Wies her.

(Er nimmt sich die Zeitungen vom Tisch und liest. Kurze Pause)

De hett wohrafftig een Interview geven!

(Kurze Pause. Liest)

Cholerisch? Ik?!

Petra:
Steiht dat dor?

Manfred:
Ik-bün-nich-cholerisch!

(Melanie kommt mit einem kleinen Fläschchen)

Melanie:
De Baldrian.

Lena:
Danke, Melanie.

(Melanie reicht ihm das Fläschchen. Manfred trinkt es in einem Zug aus)

Lena:
Manfred!

Manfred:
Wat is denn nu al wedder verkehrt?

Lena:
Doch nich glieks de hele Buddel!

Manfred:
Veel helpt veel.

(Er stellt das Fläschchen auf den Tisch. Auftritt Lars)

Lars:
Moin.

Lena, Petra, Melanie:
Moin, Lars.

Lars:
Dor sünd nee'e Kreise in't Koorn, dütmaal aver nich so groot.
Un denn hebbt wi noch so een glibberig't Tüügs funnen.

Petra:
Dat warr ik glieks up Facebook poosten.
Melanie?
Seht ji? Denn is dat allens doch echt echt!

Manfred:
Narrenkraam.

Melanie:
Dat hele Döörp snackt över nix anners.

Lena:
Vundaag warrt wi täämlich veel Geld inneemen. Kumm,
Lars, wi organiseert allns. Ik heff Afsperrband un een Kass.
Blangenbi köönt wi Gedränke un Obst verköpen. Un wenn
nödig, schullen wi Beerteltgarnituren an'n Feldrand
upstellen.

Lars:
Ik bün gespannt, wo veel wi innehmt.

Lena:
Dorto schullen wi een direkten Padd free meihn. Dormit nich
vörher allns platt pett't warrt.

Lars:
An wat du allens denkst ...

Manfred:
Lena versteiht nu mal wat van't Geschäft. Dorüm heff ik se jo
ok heiraadt.

Lena:
Kiek an, nu weet ik also endlich den Grund.

Manfred:
Ik bün nu mal een Romantiker.

Petra:
Nee, dat heet Choleriker.

Manfred:
Pass up, wat du seggst.

Lena:
Man kunn noch een Heevbühn an't Feld upboon, denn kann
man van baven allns noch beter sehn, un wi köönt
dorför extra Intritt nehmen.

Lars:
Prima Idee.

Lena:
Un later backt wi ut den Weten speziell't
Koornkreis-Wetenbroot - vull van Energie.

Petra:
Mein Zeit, överdriffst du nu nich beten?

Lena:
De Schaden is nu mal dor - also mööt wi dor dat Beste ut
maken.

Manfred:
De Instellung kann ik bots löven.

Lena:
Lars, haal doch bidde mal de Schuuvkaar ut'n Schuppen.

Lars:
Maak ik.
(Lars geht ab)

Lena:
Hebbt wi Pinsel un Farv?

Manfred:
Jo, steiht in'n Keller.

Lena:
Un grode Pappkartons?

Manfred:
Hebbt wi ok dor. Wat hest du denn vör?

Lena:
In warr poor feine Schilder maken. Un du bliffst up'n Hoff.
Hest al noog Tüünkraam anstellt.

Manfred:
Mientwegen, denn reparere ik eenfach den Rasenmeeiher.
Wull ik sowieso al lang maken.
(Manfred geht ab)

Lena:
So, nu aver gau. De eersten Neeschierigen sünd förwiss al
dor.
(Lena geht ab)

Petra:
(blickt sich verschwörerisch um)
Melanie?

Melanie:
Jo?

Petra:
Du hest doch al mal Theater speelt, oder?
(evtl. Theatergruppe am Ort einsetzen)

Melanie:
Och, dat is doch al ewig her. Woso?